

[Landbrugsministeren.]

hvert fald nok give det ærede medlem klar besked om det inden tredje behandling. Det undrer mig i øvrigt efter den grundige udvalgsbehandling, der har været, at spørgsmålet ikke er blevet stillet på et tidligere tidspunkt. Jeg forstår udmærket, at det ærede medlem og partiet venstre har visse vanskeligheder, hvad den tale, det ærede medlem holdt i dag, også i udpræget grad var udtryk for; man kan blot sammenligne den med den tale, det ærede medlem holdt ved første behandling, hvor han udtrykkeligt — vi kan alle sammen læse det i Folketingstidende, det er ikke nødvendigt at citere — sagde, at de ændringer, der var foreslået, gik landbrugsorganisationerne ind for, og dem kunne hans parti tiltræde.

Man må huske på, hvad det drejer sig om. Det drejer sig ikke om en ny lov, men om en udvidelse af bestående lov; og at ethvert forslag i den forbindelse er en forbedring i forhold til det bestående, blev klart erkendt af det ærede medlem i den ordførertale, han holdt ved første behandling. Derfor forstår jeg udmærket, at det ærede medlem i dag nødvendigvis må bruge mange ord for at forklare, hvorfor han og hans parti på trods af hans udtalelser ved første behandling alligevel ikke vil gå længere end til at undlade at stemme.

Derimod finder jeg det meget beklageligt, at det ærede medlem taler om vildledende oplysninger. Det er så meget mere beklageligt, som jeg har været kaldt til samråd i udvalget og har meddelt udvalget, at det skriftligt og mundtligt kunne få enhver oplysning, det måtte ønske; medlemmerne kunne stille et hvilket som helst spørgsmål, de ville stille, og få svar, og det har de også fået på alle spørgsmål, de har stillet til mig, mundtligt såvel som skriftligt. Hvis man ønsker yderligere oplysninger, må det være det ærede medlems pligt som udvalgsmedlem at benytte sig af det tilbud, som han har fået fra mig, og som jeg synes er rimeligt og naturligt. Når det ærede medlem så stiller yderligere spørgsmål, er det i hvert fald forkert af ham at sige, at han har fået vildledende oplysninger, for han har fået adgang til at få alle de oplysninger, han vil, og hvis han fandt, at de oplysninger, han har fået, ikke var tilstrækkelige eller var forkerte, har han haft lejlighed til at stille

supplerende spørgsmål. Jeg synes, at det ærede medlem skulle have sparet sig en del af sit angreb på administrationen. Jeg forstår, at han ikke er helt tilfreds med administrationen, men det bortforklarer ikke, at de tal, der foreligger, viser en klar mildnelse i administrationens praksis. De viser, at i den tid, der er tale om, fra nytår til begyndelsen af april, er af 126 andragender 12 afslået og altså 114 bevilget. Jeg forstår ikke, at det ærede medlem i sin forkærlighed for de 12, om hvilke jeg indrømmer at der ganske afgjort kan være forskellige meninger, vil stille det så stærkt op og rette de meget stærke angreb på administrationen, som han gør. Jeg kan ikke få andet ud af det, end at det er, fordi det ærede medlem vil finde et sted at stå, et grundlag for at skifte anskuelse fra første til anden behandling; der er jo gået så lang tid, at der selvfølgelig har været tid til at skifte anskuelse. Det være sagt også til det ærede medlem hr. H. C. Toft, der ikke forstår, at jeg 11 måneder før den hidtidige lovs udløb ville fremsætte det forslag, jeg har fremsat. Man kunne godt have fået oplysninger, og man kunne i og for sig også godt have forceret sagen stærkere frem, hvis det var det ærede medlem hr. H. C. Tofts mening, at man ønskede at føre den længere frem.

Over for spørgsmålet, om jeg agter at fremsætte forslag næste år igen, skal jeg sige, at jeg håber på en mere langsigtet ordning af landbrugets kreditproblemer. For så vidt det ikke kan lykkes at få en sådan, er det mit håb, at jeg kan fremsætte forslag af denne art næste år igen, men det behøver ikke at være nogen hemmelighed, at jeg vil foretrække en mere langsigtet ordning af landbrugets kreditforhold, der tilgodeser den kategori af landmænd, som tilgodeses gennem dette lovforslag, og det er jo netop en kategori, som ikke har de muligheder, det ærede medlem hr. H. C. Toft påstår de har.

Vi skal ikke — således som det ærede medlem forlanger — give disse landmænd, når de kommer og søger lån, oplysning om, at det er bedst og billigst at låne i de private banker og sparekasser og andre kreditinstitutioner; de oplysninger behøver vi ikke at give dem, for det har de forsøgt, inden de søgte lån hos os, og de har fået